

”پاگیہ کا آڈار - ”تیاگ“

آج پاگیہ وڈاتا باپ دادا اپنی سرو بچون کی تیاگ اور پاگیہ دونو کو دیک رہی ہئے۔ تیاگ کیا کیئا ہئے اور پاگیہ کیا پایا ہئے، یہ تو جانتی ہیں ہو کے ایک گٹا تیاگ اُسکی رِن ہے پدمگٹا پاگیہ ملتا ہئے۔ تیاگ کی گھیہ پریپاشا جانتی ہوئی یہی جو بچی ٹورا یہی تیاگ کرتی ہئے تو پاگیہ کی لکیر سپشت اور بڑی ہو جاتی ہئے۔ تیاگ کی یہی پین پین استیج ہئے۔ وئی تو برهما کمار وا برهما کماری بنی تو یہ یہی تیاگ کا پاگیہ، برهمنٹ جیون ملپی۔ اس حساب سین جئی برهمنٹ سیپی کھلاتی ہو لیکن برهما کمار کماریوں ہے سین ہیں کوئی مالہا کا نمبروں داٹا بنا، کوئی لاست داٹا بنا، لیکن ہئے دونو ہیں برهما کمار کماری۔ شودر جیون سپ نین تیاگ دی ٹری یہی نمبروں اور لاست کا انتر کیوں؟ چاہی پرورتی ہے رہ ترستی بن چل رہی ہو، چاہی پرورتی سین نورت ہو شیوا ذاری بن سدا شیوا کیندر پر رہی ہوئی ہو لیکن دونو ہیں پرکار کی برهمنٹ آتمائیں چاہی ترستی چاہی شیوا ذاری، دونو ہیں برهما کمار کماری کھلاتی ہو۔ سرنیم دونو کا ایک ہیں ہئے لیکن دونو کا تیاگ کی آڈار پر پاگیہ بنا ہوئا ہئے۔ ائسی نہیں کہ سکتی کے شیوا ذاری بن شیوا کیندر پر رہنا یہی سریشت تیاگ وا پاگیہ ہئے۔ ترستی آتمائیں یہی تیاگ ورتی دواران مالہا ہے آچا نمبر لی سکتی ہئے۔ لیکن سچی اور صاف دل والا ترستی ہو۔ پاگیہ پر اپت کرنی کا آڈکار دونو کو ہئے۔ لیکن سریشت پاگیہ کی لکیر کینچنی کا آڈار ہئے ”سریشت سنکلپ اور سریشت کرم“۔ چاہی ترستی آتما ہو، چاہی شیوا ذاری آتما ہو، دونو اسی آڈار دواران نمبر لی سکتی ہئے۔ دونو کو فل اثاراتی ہئے، پاگیہ بنانی کی۔ جو بنانی چاہیں، جتنا بنانی چاہیں بناء سکتی ہئے۔ سنگم یگ پر ورداتا دواران دراما انوسار سمیہ کو وردان ملا ہوئا ہئے۔ جو چاہی وہ سریشت پاگیہ بنا سکتا ہئے۔ برهما کمار کماری بننا آرقات جنم سین پاگیہ لی ہیں آتی ہو۔ جنمتی ہیں پاگیہ کا ستارا سرو کی مستک پر چمکتا ہوئا ہئے۔ یہ تو ”جم سد“ آڈکار ہو گیا۔ برهمنٹ معنی ہیں ”پاگیوان“۔ لیکن پر اپت ہوئی جنم سد آڈکار کو وا چمکتی ہوئی پاگیہ کی سٹاری کو کھان تک آگی بیداتی، کتنا سریشت بناتی جاتی ہئے وہ هر ایک کی پرشارت پر ہئے۔ ملی ہوئی پاگیہ کی آڈکار کو جیون ہے ڈارٹ کر کرم ہے لانا آرقات ملی ہوئی باپ کی پر اپر تی کو کمائی دواران بیداتی رہنا وا کاکی ختم کر دینا، وہ هر ایک کی اوپر ہئے۔ جنمتی ہیں باپ دادا سیکو ایک جئسا سریشت ”پاگیوان یو“ کا وردان کھو وا پاگیہ کی پر اپر تی کھو، ایک جئی ہیں دیتی ہئے۔ سپ بچون کو ایک جئسا ہیں ٹائیتل دیتی ہئے ”سکیلڈی بچی، لاڈی بچی“، کوئی کو سکیلڈی، کوئی کو نہ سکیلڈی نہیں کھتی۔ لیکن پر اپر تی کو سنپالنا اور بیدانا اسی نمبر بن جاتی ہئے۔ ائسی نہیں کے شیوا ذاریوں کو 10 پدم دیتی اور ترستیوں کو دو پدم دیتی ہئے۔ سیکو پدم اپدھپتی کھتی ہئے۔ لیکن پاگیہ روپی خزانی کو سنپالنا آرقات سو ہے ڈارٹ کرنا اور پاگیہ کی خزانی کو بیدانا آرقات من واٹی کرم دواران شیوا ہے لگانا۔ اسی نمبر بن جاتی ہئے۔ شیوا ذاری یہی سپ ہو، ڈارٹ مورت یہی سپ ہو، پرنتو ڈارٹ سور وار ہو۔ کوئی سرو گٹ سمپن بنی ہئے، کوئی

گھن سمن بني هئ. ڪوئي سدا ڏارڻا سوروب هئ، ڪوئي ڪڀي ڏارڻا سوروب، ڪڀي دگمگ سوروب. ايڪ گھن کو ڏارڻ ڪرينجي تو دوسرا سميه پر ڪرتويه ۾ لا نهين سكينجي. جئسي ايڪ هين سميه پر سهن شكتي ڀي چاهيئي اور سات سات سمااني ڪي شكتي ڀي چاهيئي. اگر ايڪ شكتي وا ايڪ سهن شكتي ڪي گھن کو ڏارڻ ڪر لينجي اور سمااني ڪي شكتي وا گھن کو سات سات يوڙ نهين ڪر سكينجي ڪ اتنا سهن تو ڪيا نان؟ يه ڪوئي ڪم ڪيئا ڪيا! يه ڀي مجھي معلوم هئ، مئن نين ڪتنا سهن ڪيئا، تو سهن ڪيئا، يه ڪمال ضرور ڪي ليڪن ڪمال ڪا ورنن ڪر ڪمال ڪو ڏمال ۾ چينج ڪر لئا ڪيونڪ ورنن ڪرندي سين ايڪ تو ديده آپمان اور دوسرا پرچنتن دونون هين سوروب ڪرم ۾ آ جاتي هئ. اسي پرڪار سين ايڪ گھن کو ڏارڻ ڪيئا دوسري ڪو نهين ڪيئا تو جو ڏارڻا سوروب هونا چاهيئي وھ نهين بن پاتي. اس ڪارڻ ملي ھوئي خزاني ڪو سدا ڏارڻ نهين ڪر سكتي آرتات سنپال نهين سكتي. سنپالنا نهين آرتات گنواء ديتا نان! ڪوئي سنپالتا هئ ڪوئي گنواء ديتا هئ. ڦمبر تو ھونجي هين نان! آئسي شيوا ۾ لگانا آرتات ڀاڳيء ڪي پراپري ڪو بداننا. اسڀ ڀي شيوا تو سڀي ڪرتني هين هو ليڪن سچي دل سين، لگن سين شيوا ڪرنا، شيوا ڏاري بن ڪركي شيوا ڪرنا اسڀ ڀي آنتر هو جاتا هئ. ڪوئي سچي دل سين شيوا ڪرتني هئ اور ڪوئي اسڀ ڀي آنتر هو جاتا هئ. ڪوئي سچي دل سين شيوا ڪرتني هئ اور ڪوئي دماغ ڪي آدار پر شيوا ڪرتني هئ. آنتر تو ھونغا نان!

دماغ تيز هئ، پائنس بھت هئ، اُسکي آدار پر شيوا ڪرنا اور سچي دل سين شيوا ڪرنا، اسڀ رات دن ڪا آنتر هئ. دل سين شيوا ڪرندي والا دلارام ڪا بنائيئا. اور دماغ دواران شيوا ڪرندي والا صرف بولنا اور بُلوانا سڪائيئا. وھ منن ڪرتا، وھ ورنن ڪرتا. ايڪ هئ شيوا ڏاري بن شيوا ڪرندي والي اور دوسري هئ نامداري بنني ڪي ليئي شيوا ڪرندي والي. فرق هو گيا نان. سچي شيوا ڏاري جن آتمائون ڪي شيوا ڪرينجي اُنهون ڪو پراپتي ڪي پر تکيه ڦل ڪا آنيؤ ڪرائيئينجي. نامداري بنني والي شيوا ڏاري اُسي سميه ناماچار ڪو پائيئنجي، بھت آچا سُنایا، بھت آچا بولا، ليڪن پراپتي ڪي ڦل ڪي آنيوتي نهين ڪراء سكينجي. تو آنتر هو گيا نان! آئسي ايڪ هئ لگن سين شيوا ڪرنا، ايڪ هئ ڊيوٽي ڪي پرماظ شيوا ڪرنا. لگن والي هر آتما ڪي لگن لگاني ڪي بنا رهم نهين سكينجي ڊيوٽي والا آپنا ڪام پُوا ڪر لينجا، سپناه ڪورس ڪراء لينجا، یوگ ۾ ڪرائي لينجا، ڏارڻا ۾ ڪرائي لينجا، مرلي سُناني تڪ ڀي پھونچا لينجا، ليڪن آتما ڪي لگن لگ جاء اسکي ڏميداري آپني نهين سمجھينجي. ڪورس ڪي اوپر ڪورس ڪراء لينجي ليڪن آتما ۾ فورس نهين پر سكينجي. اور سوچينجي مئن نين بھت محنت ڪر لپي. ليڪن يه نيم هئ ڪ شيوا ڪي لگن والا هين لگن لگاء سكتا هئ. تو آنتر سمجھا؟ يه هئ ملي ھوئي پراپري ڪو بداننا. اس ڪارڻ جتنا سنپالتي هئ، جتنا بڌاتي هئ اتنا نمبر آڳي لي ليتي هئ. ڀاڳيء وڌانا نين ڀاڳيء سڀکو ايڪ چئسا بانتا ليڪن ڪوئي ڪماني والي ڪوئي گنواني والي بن جاتي. ڪوئي ڪاڪي ختم

ڪرنی والی بن جاتی۔ اس لیئے دو پرڪار کی مالها بن گئی ھئ۔ اُور مالها ۽ یہ نمبر بن گئی ھئ۔ سمجھا نمبر کیون بنی؟ تو باپ دادا تیاڳ کی پاڳیہ کو دیک رھی ٿی۔ تیاڳ کی یہ لیلا آپرمن آپار ھئ۔ وہ ڦر سُنائیں گی۔ آچا۔

آئسی سریشت تقدیروان، سدا سریشت سنکلپ اُور سریشت ڪرم دواران پاڳیہ کی لکیر بیداتی رهنی والی، سدا سچی شیواڏاری، سدا سرو گڻون، سرو ڪتیون کو جیون ۾ لانی والی، هر آتما کو پرتکیه ڦل آرتات پراپتی سوروب بنانی والی، آئسی سریشت تیاڳی اُور سریشت پاڳی، سدا باپ دواران ملي هوئی آڏکار کو، خزانی ڪو سنپالنی اُور بیدانی والی، آئسی ڏارٹا سوروب سدا شیواڏاری بچون کو باپ دادا کا یاد پیار اُور نمستی۔

پارٽیون کی سات:-

برهمط سو فرشتا اُور فرشتا سو دیوتا، یہ لکش سدا سِمرتی ۾ رکو

سیپی آپنی کو فرشتا سمجھتی ہو؟ آپی برہمط ھئ اُور برہمط سین فرشتا بننی والی ھئ ڦر فرشتا سو دیوتا بنینگی، وہ یاد رہتا ھئ؟ فرشتا بننا آرتات ساڪار شریرڏاری ھوتی هوئی لاکیت روپ ۾ رہنا آرتات سدا بُڏی دواران اوپر کی استیج پر رہنا۔ فرشتی کی پانو ڏرنی پر نہیں رہتی۔ اوپر ڪئی رہینگی؟ بُڏی دواران۔ بُڏی روپی پانو سدا اونچی استیج پر۔ آئسی فرشتی بن رھی ہو یا بن گئی ہو؟ برہمط تو ہو ہیں، اگر برہمط نہ ہوتی تو یہاں آنی کی چوٽی یہی نہیں ملتی۔ لیکن برہمٹون نین فرشتی پن کی استیج کھان تک آپنائی ھئ؟ فرشتون کو جو تی کی کایا دکاتی ھئ۔ پرڪاش کی کایا والی۔ جتنا آپنی کو پرڪاش سوروب سمجھینگی، پرڪاشمیہ تو چلتی ٿرتی آنچو ڪرینگی جئسی پرڪاش کی کایا والی فرشتی بن کر چل رھی ھئ۔ فرشتا آرتات آپنی دیھ کی پان کا یہی رشتا نہیں، دیھ پان سین رشتا ٿوٽنا آرتات فرشتا۔ دیھ سین نہیں دیھ کی پان سین۔ دیھ سین رشتا ختم ہونگا۔ تب تو چلی جائینگی لیکن دیھ پان کا رشتا ختم ہو۔ تو یہ جیون بہت پیاري لگینگی۔ ڦر ڪوئی مايا یہی آڪرشن نہیں ڪرینگی۔ آچا۔

(2) ھم آلاہ کی بغیچی کی پُشپ ھئ۔ اس سومنا ۾ رہو

سدا آپنی کو باپ دادا کی آرتات آلاہ کی بغیچی کی ڦوں سمجھ کر چلتی ہو؟ سدا آپنی آپ سین پوچھو ڪئن روhani گلاب بن سدا روhani خوشبو ڦھلاتا ہون؟ جئسی گلاب کی خوشبو سپکو مینی لگتی ھئ، چارون اور ڦھل جاتی ھئ، تو وہ ھئ استول، وناشی چیز اُور آپ سپ آوناشی سچی گلاب ہو۔ تو سدا آوناشی روhaniت کی خوشبو ڦھلاتی رہتی ہو؟ سدا اسی سومنا ۾ رہو ڪی ھم آلاہ کی بغیچی کی پُشپ بن گئی، اس سین بڑا سومن اُور ڪوئی ہو نہیں سکتا۔ ”واه میرا سریشت پاڳیہ“ یہی گیت گاتی رہو۔ یو لفاظ سین سوڊا کر لیئا تو چتر ہو گئی نان! ڪسکو آپنا بنایا ھئ؟ ڪس سین سوڊا گیئا ھئ؟

ڪتنا بڙا سُؤدا ڪيئا هئ؟ تينون لوڪ هين سُؤدي ۽ ليئي. آج ڪي دنيا ۾ سڀ سين بڙي تي بڙا ڪوئي ڀي ڏنوان هو ليڪن اتنا بڙا سُؤدا ڪوئي نهين ڪر سکتا، اتنی مهان آتمائين هو، اس مهاننا ڪو سِمرٽي ۽ رک ڪر چلتني چلو.

(3) برهمندانوں کا ڪرتويه هئ - خوشی کا دان ڪر مهاداني بننا

سڀ سين بڙي سين بڙا خزان، خوشی کا خزان اپني پاس ہوتا هئ اُسي دان ڪيئا جاتا هئ. آپ خوشی کي خزانی کا دان ڪرنی رهو، جسکو خوشی دينگي وہ بار بار آپکو ڏنيواد دينگا. دُکي آتمائون کو خوشی کا دان دي ديئا تو آپکي گُٹ گائينگي. مهاداني بنو، خوشی کي خزانی باٺو. اپني همجننس کو جڳائو. راستا دکائو. شيوا کي بنا برهمط جيون نهين. شيوا نهين تو خوشی نهين اس ليئي شيوا ۽ تtipر رهو. روز ڪسي نه ڪسي کو دان ضرور ڪرو. دان ڪرنی کي بنا نيند هيں آني چاهيئي.

پرشن :- باب دادا کي گلي ۽ ڪونسي بچي مالها کي روپ ۽ پروئي رهتي هئ؟

اُتر :- جنکي گلي ارثات مُک دواران باب کي گُٹ، باب کا ديئا هوئا گيان وا باب کي مهمانِ نكلتي رهتي، جو باب نين سُنايا وهي مُک سين آواز نكلتا، ائسي بچي باب دادا کي گلي کا هار بن گلي ۽ پروئي رهتي هئ. آچا، اوم شانتي.

وردان - شانتي کي شكتي سين، سنسڪار ملن دواران سرو ڪاريء سُقل ڪرنی والي سدا نِروگهن ڀو

سدا نِروگهن وهي ره سکنا هئ جو سڀ فادر، فالو فادر ڪرتا هئ. سڀ سِستر، سڀ بردر ڪرنی سين هين هلچل هوتي هئ. اس ليئي اب باب کو فالو ڪرتني هوئي باب سماں سنسڪار بناؤ تو سنسڪار ملن کي راس ڪرتني هوئي سدا نِروگهن رهينگي. شانتي کي شكتي سين اٿوا شانت رهني سين ڪتنا ڀي بڙا وگهن سهنج سماپت هو جاتا هئ اور سرو ڪاريء سُنه سمنپن هو جاتي هئ.

سلوگن - ترڪالدرشي وھ هئ جو ڪسي ڀي بات کو ايڪ ڪال کي درشتني سين

نهين ديكتي، هر بات ۽ ڪلياڻ سمجھتي هئ.